

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΕΩΝ. Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Είδη διά Κλωστήρια, Ύφαντήρια, Ατμομύλους, Σιδηρουργεία, Ευλουργεία, Σιδηροδρόμους και Ατμόπλοια.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΕΧΝΗΚΩΝ

Προμήθεια μηχανημάτων εν γένει, εγκαταστάσεις και τοποθέτησις αὐτῶν.

Γ. ΜΠΡΕΛΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ὁδὸς Δάφου 4 (πλατεία Ὀμονοίας)

Κατασκευάζει τοὺς τελειοτέρους τεχνητοὺς ὀδόντας τῶν νεωτέρων ἐφευρέσεων Εὐρώπης καὶ Ἀμερικής.

ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁδὸς Βουμβουλίας

Ἐγγύριος βιομηχανία ἀνωτέρα καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὑπὸ ἔποψιν στερεότητος καὶ καλαισιωσίας.

Μία δοκιμὴ θέλει πείσει πάντας περὶ τῆς τελείας ἐργασίας τοῦ κ. Ν. Παρασκευοπούλου.

Ἰκολόνια Ζυράιου

ΟΔΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΕΙΟΥ

Ἰκολόνια Ζυράιου

ΜΠΙΝΙΑΡΗΣ Κ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΙΔΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ κάτωθι δημ. Θεάτρου

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Θ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ

Ἄπαντα τὰ εἶδη τῶν ὑφασμάτων, νήματα ἐγχώρια καὶ ἀγγλικά καὶ πάντα τὰ εἶδη τῆς πολυτελείας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἐν Billefranche οἶκος τοῦ κυρίου

Β. ΒΕΡΜΟΡΕΛ

διὰ τῆς ἀπὸ 6)18 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐπιστολῆς του μοι ἀνέθεσε τὴν γενικὴν ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσωπεῖαν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων του.

Π. Κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΡΟΜΑΝΤΖΑ

Ἐν Ζακύνθῳ.— Πλατεία Γεωργίου.

Τὸ μόνον ζαχαροπλαστεῖον ὅπου προμηθεύει τὰ γλυκύματά του παρασκευαζόμενα ἐξ ἀγνοῦ βουτύρου καὶ ἐν γένει καθαρῶν ὑλικῶν καὶ ταῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν ἀριστοτέχνην

κ. ΓΕΡΑΣ. ΡΟΜΑΝΤΖΑΝ

ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΟΥ καὶ ΛΥΜΠΟΥΣΗ

Χρώματα Δινέλαια καὶ Βερνίκια ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς ζωγραφικῆς.

ΑΘΗΝΑΙ—Ὁδὸς Ἀγίου Μάρκου ἀριθμ. 54

ΙΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Ἔτος Β'

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἀριθ. 10

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Ἐπιτοκίου Δρ. 6 — Ἐξωτερικοῦ Φρ. γρ. 7

1 Φεβρουαρίου 1899

Κ. Φ. ΚΛΑΔΟΣ

Γ. ΠΑΡΑΣΧΟΥ

ΔΟΚΙΜΙΟΝ ΙΛΙΑΔΟΣ

(Συνέχεια)

Α

Ὅμοῦ κ' ἡ κόρη σκυθρωπή. Ὁ Ἀχιλλεὺς δακρύσας,
Μικρὰν τῶν ἴλων τὴν λευκὴν κατέθη παραλίαν,
Κ' ἐκάθησε τὴν θάλασσαν τὴν μέλαινα προσβλέπων.
Εἰς τὴν μητέρα του τὰς χεῖρας ἀνυψῶν
«Μήτηρ, ἀφοῦ μ' ἐγέννησες βρογύθιος νὰ ζήσω,
«Τιμὴν κἂν ἐπρεπε μικρὰν ὁ Ζεὺς νὰ μὲ χάριση
«Ὁ ὑψιθρόντης, καὶ τιμὴς δὲν ἔχω ἴχνος τώρα
«Ὁ μέγας ἦδη βασιλεὺς μ' ἀτίμασεν Ἀτρεΐδης,
«Ὁ Ἀγαμέμνων, κ' ἤρπασε τὸ γέρας μου κρητῶν.»
Εἶπε δακρύων κ' ἤκουσεν ἐκεῖν' εἰς τῆς θαλάσσης
Τὰ βάθη, μετὰ τοῦ σεπτοῦ πατρὸς τῆς καθημένη.
Τὸ κῦμ' ἀνέθη τὸ λευκὸν καὶ λεῖον τῆς θαλάσσης
Ὡς ἡ ὀμίχλη, κ' ἔμπροσθεν τῶν θεῶνων του σταθεῖσα,
Γλυκὰ τὸν ἤγγισε, γλυκὰ τὸν ἔβλεπε κ' ἐλάλει·
«Τί κλαίεις τέκνον; τί κηκὸν πληγίνει τὴν ψυχὴν σου;
«Ὁμίλει, μὴ μὲ κρύπτεις τι, νὰ ζεύρωμεν κ' οἱ δύο.»
Καὶ ἀπερίθη ὁ ταχὺς γογγίζων Ἀχιλλεὺς·
«Ἡζεύρεις; τί νὰ σὲ εἰπῶ ἐνῶ ἡζεύρεις ὄλα;
«Τὴν πόλιν Ἡτῶνων ἠρπάσαμεν, τὴν Θήην,
«Καὶ τὴν ἐξεπορθήσαμεν, ἐπήραμεν τὰ πάντα.
«Καὶ τ' ἄλλα μὲν ἐμοῖρασαν τῶν Ἀχαιῶν οἱ πῦδες,
«Εἰς δὲ τὸν Ἀγαμέμωνα ὤρισθ' ἡ Χρυσή·
«Ὁ Χρῆσις, πλὴν, ὁ ἱερεὺς τοῦ εὐθυβόλου Φίλου,
«Ἐν μέσῳ πλήθους Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων ἦλθε,
«Καὶ λῦτρα φέρων ἅπειρα τὴν κόρην του ἐζήτει·
«Τὸ στέμμα τοῦ Ἀπόλλωνος κρατῶν τοῦ εὐθυβόλου
«Εἰς σκήπτρον πάγχρυσον, θερμῶς τοὺς πάντας πικραλέει,
«Καὶ τοὺς Ἀτρεΐδης μάλιστα τοὺς δύο ἀρχηγούς·
«Καὶ τότε ἀνευρήθησαν οἱ Ἀχαιοὶ συγχρόνως
«Νὰ σεβασθοῦν τὸν γέροντα καὶ νὰ δεχθοῦν τὰ δῶρα·
«Ἄλλ' εἰς τὸν Ἀγαμέμωνα δὲν ἤρπασεν Ἀτρεΐδης,
«Καὶ τὸν ἀπέπεμψε, σκληρὰν τοξεύσας ἀπειλήν.
«Ἐργ' ἐκεῖνος θλιβερὰ στενάζων ὁ Ἀπόλλων
«Ἦκουσ' ἐπάνω συμπαθῶν πολλὸν τὸν ἱερέα·
«Εἰς τοὺς Ἀργεῖους ἐρῶψε βέλος κακόν· τὰ πλήθη
«Ἄλλεπαλλήλως ἔθνησκον, κ' ἐφέροντο τὰ βέλη
«Καθ' ὅλον τὸ στρατόπεδον παντοῦ ὁ μάντις τότε
«Μᾶς εἶπ' ἐν γνώσει τὴν βουλήν καὶ μῆνιν τοῦ τοξότου.

«Πρῶτος ἐγὼ ἐζήτησα τὴν ἐξιλέωσιν τοῦ·
«Ἄλλ' ὁ Ἀτρεΐδης ἀναψεν ἀπὸ θυμόν, ἀνέστη
«Καὶ ἀπειλήν μ' ἀπέτεινε ἐκτελεσθῆσαν ἤδη·
«Καὶ τώρα μὲν οἱ Ἀχαιοὶ μὲ πλοῦτον περωμένον
«Τὴν κόρην φέρουν καὶ πολλὰ εἰς τὸν σκηπτούχον δῶρα·
«Πλὴν ἂν ἐκεῖνης πρό μικροῦ ἐκ τῆς σκηνῆς μ' ἐπήραν
«Τὸ γέρας, ὃ μοι ἔδωσεν ἡ χεὶρ τῶν Ἀχαιῶν.
«Καὶ τώρα σύ, ἂν δύνασαι, τὸ τέκνον σου βῆθι·
«Ἀνάβα εἰς τὸν Ὀλυμπον κ' ἰκέτευσέ τὸν Δία,
«Ἄν τὸν ὠρέλῃσαι ποτὲ μὲ πρᾶξιν ἢ μὲ λόγον·
«Ὀλλήκις εἰς τὴν πατρικὴν σὲ ἤκουσα οἴκταν
«Νὰ λέγῃς ὅτι μόνη σὺ ἐκ τῶν Θεῶν τῶν ἄλλων
«Τὸν ὄφρα φέρον ἔσωσες εἰς τοῖς σιθέραις Δία,
«Ὅποτε Ἦρα, Ποσειδῶν καὶ ἡ Πηλλὰς συγχρόνως
«Νὰ τὸν δεσμεύσουσιν μ' ἄλυτα ἠέλιγαν δεσμά.
«Πλὴν σὺ ἐλθοῦσα, τὰ δεσμά ἐπρόλαβες ἐκεῖνα,
«Τὸν μέγαν ἐκατόγχερα εἰς Ὀλυμπον λαβοῦσα,
«Ὅν οἱ θεοὶ Βριάρεων, κ' οἱ ἄνθρωποι καλοῦσιν
«Διγαίωνα.
«Κ' ἐλθὼν ἐκεῖ ἐκάθησε βαρὺς παρὰ τὸν Δία.
«Ἐκεῖνος τοὺς ἐξέπληξε κ' ἐστράφησαν ὀπίσω·
«Ἀὐτὰ εἶπέ τον, σίμωσε, τὰ γόνατά του λάε,
«Ἴσως θελήσῃ πρὸς στιγμὴν τοὺς Τρῶας νὰ συνδράμῃ
«Καὶ πέραν εἰς τὴν θάλασσαν τοὺς Ἀχαιοὺς ὠθήσῃ
«Νεκροὺς καὶ ζῶντας, νὰ χαροῦν τὸν ἄρχηγόν των ὄλοι,
«Καὶ μάθη κ' ὁ πανίσχυρος μὲ φρίκην Ἀγαμέμνων
«Ἐν τῶν πάντων ἄριστον ἐτίμησε κιλῶς·
«Καὶ δάκρυ χύουσα θερμῶν ἡ Θέτις ἀπεκρίθη·
«Ἄ, τέκνον, τί σ' ἀνέτρερα ἡ πικραμένη μήτηρ;
«Ἐἴθε νὰ ἐζῆς ἄδουκρος καὶ ἀβλαβὴς ἰς τὰ πλοῖα,
«Ἀφοῦ σημαίν' ἡ ὥρα σου καί, φεῦ, μικρὰν δὲν εἶναι.
«Τώρα καὶ ὀλιγόζωος καὶ δυστυχὴς ἐπλόσθης
«Ὅσον οὐδεὶς ὥραν κακὴν σ' ἐγέννησα καὶ μαῦρην!
«Ἐν τούτοις εἰς τὸν Ὀλυμπον ἐγὼ τὸν χιονώδη
«Γοργὰ τὸν κεραυνὸν χαρῆ θά ἰκετεύσω Δία.
«Πλὴν σὺ παρὰ τὰ πλοῖά σου τὰ ταχέϊρα μένε,
«Κ' ἐξακολουθεῖ τὴν ὄργην καὶ ἄπεχε τῆς μάχης.
«Ὁ Ζεὺς εἰς τοῦ ὠκεανοῦ τὸν ῥοῦν πρὸς εὐωχίαν·
«Ἐν μέσῳ τῶν ἀμέμπτων χθὲς μετέθη Αἰθίοπων,
«Καὶ μετ' ἐκείνου κ' οἱ Θεοὶ μετέβησαν οἱ ἄλλοι·
«Τὴν δωδεκάτην ἔπειτα θά ἐπιστρέψ' ἡμέραν,
«Καὶ τότε τὸ χαλκίπλευρον αὐτοῦ θ' ἀνέβω δῶμα,
«Νὰ ἰκετεύσω ἔνδακρος κ' ἐλπίζω νὰ πεισθῆ.
«Ἀὐτὰ τὸν εἶπε κ' ἐφυγεν ἀπέμεινε δ' ἐκεῖνος
«Ἄτοῦ, διὰ τὴν εὐζωνον θλιβόμενος γυναῖκα,
«Ἦν τοῦ ἐπῆρσεν στανικῶς.— Ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τούτοις
«Εἰς Χρῆσιν ἦλθε, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐκτόμβην φέρων.

(Ἀκολουθεῖ)

FRANÇOIS COPPÉE

ΖΗΛΟΥΣΙΑ

(Χειρόγραφο ερώς καταδίκου)

(Συνέχεια)

Ἦτο τρέλλα. Δὲν εἶχα ἄλλην περιουσίαν πρὸς τὸν μισθὸν μου ὡς ταμίης εἰς τὸν «Μικρὸν Ἅγιον Γερμανόν». Ἐν τούτοις ἂν ἡ Μαργχαρίτα ἦτον ὀλίγον οἰκονόμος κἄπως νουκοκυρά, ἡμποροῦσαμεν νὰ περάσωμεν. Ἀλλὰ δὲν εἶχεν ἰδέαν. Φυσικὰ γλυκεῖα, μὲ ψυχρὴν τὴν καρδίαν καὶ τὴν σάρκα θερμὴν, ἀρῶν ἔπεσον εἰς τὴν ἀκολασίαν μᾶλλον ἀπὸ ἀνάγκης παρὰ ἀπὸ ὀρέξεως, ἡ Μαργχαρίτα ἦτο ἀληθινὸν χαμίνιον τῶν Παρισίων, ὀκνηρὰ καὶ μεθυσμένη ἀπὸ κουρέλια, μένει εἰς τὸ κρεβάτι ὡς τὸ μεσημέρι, μ' ἕνα μισθότομον εἰς τὸ χέρι καὶ τρέφεται μὲ χόρτα ὡς τὴν ἡμέραν διὰ νὰ ἀγοράσῃ ἕνα ζευγάρι κόλτσας μεταξωτάς.

Γλήγορα τὸ νοικοκυριό μου ἐπῆγε κατὰ διαβόλου. Τὸ βράδυ ὅταν ἐπέστρεφα ἀπὸ τὸ κατάστημα εὗρισκα ἀκόμη τὴν Μαργχαρίτα μὲ τὰ νυκτικά της νὰ ῥίχνῃ πασιέντσας, δὲν εἶχε σκεφθῆ καθόλου γιὰ δειπνῶν καὶ ἐστέλναμεν πάντες εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

Ὅταν τῆς ἔκανα καμμία παρατήρησιν, μού ἀπήντα ἀπλῶς χωρὶς νὰ θυμώσῃ: «Τὸ ξέρω πῶς δὲν εἶμαι ἡ γυναῖκα σου χρειαζέται... Τί θέλεις νὰ με κρατῆς; Διῶξέ με. Δὲν θὰ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ παραπονεθῶ».

Καὶ δὲν ἔξευρα τί νὰ τῆς εἰπῶ, μανιακὸς νὰ σκέπτομαι ὅτι δὲν φροντίζει δι' ἐμὲ καὶ ὅτι δὲν ἡμποροῦσα νὰ τὴν ἀποχωρισθῶ.

Νὰ τὴν ἀφήσω; Τὸ ἐσκέφθην κάποτε κατ' ἀρχάς. Ἀλλ' ἡ ἰδέα ἐστὶν ὅτι μού ἔλεγε πολὺ ψυχρὰ ἀντίο, ὅτι θὰ ἐπῆγγινε τὸ ἴδιον βράδι, εἰς τὸν ἄθλιον χορὸν ἀπ' ὅπου τὴν ἐμάζωσα καὶ ὁ πρῶτος τυχὼν θὰ τὴν ἔπρηνε εἰς τὸ σπῆτι τοῦ μὲ ἕνα ἢ δύο τάλληρα... Ὡ! αὐτὴ ἡ ἰδέα μού ἦτο ἀνυπόφορος. Νὰ τὴν ἀφήσω. Ἀλλ' ἂν ἐσκεπτόμην ὅτι θὰ ἐξυπνοῦσα τὴν πρῶτὴν χωρὶς νὰ αἰσθανθῶ τὴν θερμότητα τοῦ σώματός της πλησίον τοῦ ἰδίου μου ἐπάθινα λιποθυμίαν. Μετὰ τινὰς ἐβδομάδας, ἡ ἀνάγκη τὴν ὅποιαν εἶχα αὐτῆς τῆς γυναικὸς ἐγένετο πῶς καὶ συνήθεια.

Τὴν ἀγαποῦσα! Τὴν ἀγαποῦσα! Μὲ ἐκυρίευσεν. Ναί!

Ὅταν ἐγνώρισκα τὴν Μαργχαρίταν ἐκάθητο εἰς ἕνα δωμάτιον κἄποιον ἀνωμόμου ξενοδοχείου, εἶχεν ὀλίγα ἀσπρόρουχα, τὸ πτωχὸ φόρεμα ποῦ εἶχεν ἐπάνω της καὶ τὸ φρικτὸ καπέλλο μὲ τὸ κόκκινον φτερό τὸ ὅποιον τὴν ἐσημαίωσεν εἰς τοὺς δημοσίους χορούς. Διὰ νὰ τὴν ἐνδύσω πλέον σεμνά, διὰ νὰ τῆς κάμω μερικὰ ἀσπρόρουχα ἐθυσίνα ὄλας μου τὰς οικονομίας, ἔβαλα καὶ χρέες μάλιστα. Ἡ ἀταξία της, ἡ ἀρρονησία της, τὰ νέα ἔξοδα τὰ ὅποια ἔκαμνα διὰ νὰ τὴν διασκεδάσω, νὰ τὴν ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον, εἰς τὰς συναυλίας—ἐφοβούμην μὴ μ' ἀφήσῃ ἀπὸ δυσθυμίαν ἐπέφερα ταχέως τὴν καταστροφὴν μου.

Ἐχρεωστοῦσα εἰς ὄλους τοὺς προμηθευτάς καὶ εἰς πολλοὺς φίλους μου ἀρκετὰ στρογγυλά ποσά.

Ἀλλὰ δὲν ἔλεγε τίποτε εἰς τὴν Μαργχαρίταν.

Εἰς τί θὰ μού ἐχρησίμευε; Προέβλεπα ὅτι θὰ μού ἔλεγε μὲ τὴν γλυκεῖαν φωνὴν της: «Τί θέλεις νὰ σοῦ κάμω;... Ἄς χωρισθῶμεν». Προσεπίθουν λοιπὸν νὰ μὴ σκέπτομαι τὴν προσεχὴ καταστροφὴν, προσποιούμενος τὸν ἀμέριμον πρὸ αὐτῆς, μεταβαίνων μετ' αὐτῆς εἰς κἄποιαν διασκεδάσιν ἅμα εἶχα ὀλίγα χρήματα, ἀλλὰ κατὰ βῆθ' ἐτρέμα διὰ τὸ μέλλον.

Ὁλί, ὅταν εἴμεθα ἀπὸ τὴν ἰσμενίαν μᾶ βάζῃ ὁ πειρασμὸς νὰ εὐρ-μεν κατὰ φύγον εἰς τὸ παιγνίδι. Τὸ ἐπῆξα πλὴν εὐ-

κολα καθότι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ «Μικροῦ Ἅγίου Γερμανοῦ» ὠμιλοῦσαν συχνὰ ἐνώπιόν μου διὰ τὰ κέρδη καὶ τὰς ζημίας τῶν εἰς τὰ ἵπποδρόμια τὰ ὅποια ἀκολουθοῦσαν μὲ πάθος. Μίαν ἡμέραν ὁ ὑπάλληλος εἰς τὰ μεταξωτὰ τοῦ ὀπίου τὰ στοιχήματα ἕως τότε ἐπήγγιναν, πολὺ καλά, ἐβεβαίωσεν ὅτι εἶχε διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προσεχῶν ἵπποδρομιῶν τοῦ Auteuil μίαν λαμπρὰν πληροφορίαν, ἀπὸ ἕνα ἵπποκόμον ἕνα bon tuyau ὅπως τοῦ; λέγουσιν οἱ ἵπποφιλοι. Κατ' αὐτὴν ὁ Γρενδεσέλ, ἄγνωστος ἵππος, θὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον καὶ ὅσοι θὰ στοιχηματίσουν ὑπὲρ αὐτοῦ θὰ κερδίσουν δεκάκις τὴν κερτιδίαν των. Ματαίως ὁ ὑπάλληλος τῶν μαλλίνων ἐπέμενε ὅτι καθ' ὅλας τὰς πληροφορίες θὰ κερδίσῃ ὁ Σετδεπίας ὁ ἕλλος δὲν ἠθέλην οὕτε ν' ἀκούσῃ καὶ ἔλεγε μυστικά, ὅτι κἴποια σκευωρία μεταξὺ τῶν ἵπποκόμων ποῦ ἦσαν ἀνοκατεμένοι μερικοὶ ἵπποδρομικοὶ ἐμελλε νὰ δώσῃ τὴν νίκην εἰς τὸν Γρενδεσέλ.

Τόση βεβαιότης μὲ ἐτάραξε.

Ἐὰν εἶχα ἀκόμη, εἶπα μόνος, τὸ πεντακοσιόφραγκον ποῦ ἦν εἰς τὸ γραφεῖον πρὶν ἔλθῃ ἡ Μαργχαρίτα νὰ μείνῃ μαζύ, θὰ τὸ ἐρριψοκινδύνευα. Δέκα φοραὶς τὴν κατάθεσιν: Πέντε χιλιάδας φράγκα. Ὅλα μου τὰ χρέη θὰ ἐπληρώνοντο καὶ ἡ ἡσυχία, τὸ ἔχειν, ἡ εἰρηνικὴ κατοχὴ τῆς Μαργχαρίτας διὰ πολλοὺς μῆνας.

Ἀλλὰ δὲν εἶχα παρὰ δύο ναπολεόνεια εἰς τὸ πορτοφολίόν μου. Ἀπεσκόρακισα λοιπὸν αὐτὸ τὸ ὄνειρον ὑψόνων τοὺς ὄφλους.

Εἶχα ὑποσχεθῆ εἰς τὴν Μαργχαρίταν μὴ τὴν πενίαν μου, νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὰς Φολί-Μπερζερ ὅπου διάσημος πλῆθος ἐπιζῆ ἐκτακτά. Ἐπηγαίναμεν περὶ διὰ νὰ κερδίσωμεν τὸ ἔξοδον τῆς ἀμάξης καὶ ἐπεράσαμεν ἀπὸ τὰς στοὰς τοῦ Παλαιουραγιάλ. Ἡ Μαργχαρίτα δὲν θὰ ἦτο γυναῖκα ἂν δὲν ἐσταμάτα δύο ἢ τρεῖς σταθμοὺς εἰς τὰς βυτρίνας τῶν χρυσοχορείων. Μοῦ εἶδειξε ἕνα στενὸν βραχιόλι μὲ ἀδάμαντας τὸ ὅποιον ἐξήλευσεν.

— Πές μου, πόσο νὰ κοστίζῃ αὐτὸ τὸ βραχιολάκι;

— Ἐμ, ἀπῆντησα, μιά πενηνταριά ναπολεόνεια. Ὅχι δι' ἄλλο.

Ἀπεμακρύνθη βραδέως ἀπὸ τὴν βυτρίναν μὲ μεγάλην τῆς λήπην.

— Πάπε, εἶπεν, αὐτὰ τὰ παιγνίδια εἶνε καλά διὰ τὰς ἄλλας.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, ἀπὸ τὴν φράσιν τῆς σκέψεως ποῦ βλέπει κανεὶς τὸ προσεχὲς μέλλον τοῦ εἰς τὴν λήψιν ἀτραπέως, ἐνεθυμήθην ὄλας τὰς λεπτομερείας τῆς σκευωρίας τῶν ἵπποκόμων ποῦ μού εἶπεν ὁ σύντροφός μου. Ἐσχημάτισα ἀπόλυτον πεποίθησιν ὅτι θὰ κερδίσῃ ὁ Γρενδεσέλ καὶ μ' ἔβαλεν ὁ πειρασμὸς νὰ πείρω δύο χιλιάδας φράγκα ἀπὸ τὸ ταμεῖον, ν' ἀγοράσω τὸ βραχιόλι τῆς Μαργχαρίτας καὶ νὰ παίξω τὰ ὑπόλοιπα. Ἐσκέφθην ἕνα μέσον νὰ κρῖψω διὰ μερικὰς ἡμέρας τὴν κλοπὴν διὰ νὰ βάλω εἰς τὴν θέσιν τοῦ κρυφὰ τὸ ποσόν, ἂν ἐκέρδιζεν εἰς τὰς ἵπποδρομίας, ἠσθάνθη τὸν ἐαυτόν μου ἐλαφρομένον ἀπὸ κίθ' ἔπρηνε, γεμάτων χρυσάφι χρυτάσαντα εἰς λαμπρὸν γεῦμα μὲ τὴν Μαργχαρίταν καὶ καθήμενον εἰς ἕνα θεωρεῖον τοῦ θεάτρου.

Ἐσκέφθην ὄλα αὐτὰ, εἰς ἕνα δευτερόλεπτον, προτοῦ νὰ γροιστῇ τὰ μάτια της; ἡ Μαργχαρίτα ἀπὸ τὴν λάμπουσαν βυτρίναν.

Τὴν ἔσπρην, ἔσπρην τὸν βραχιόνά της, ἐτόξην τὸ βῆμα καὶ ἡ καρδιὰ μου ἐκτόξα βιθὲς παλμούς. Ἐπειτα ἔξαφνα ἠσθάνθη ὡς νὰ ἐκτεπῆθη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἐγκεφάλου μου καὶ εἶπα.

«Ἄν δὲν κερδίσω;»

Ἐρριψα ἕνα βλέμμα πλάγιον εἰς ἐκείνην ποῦ συνώδευα. Ἐντυχῶς ἐκύτταζεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀπὸ τὸ μέρος τῶν

καταστημάτων καὶ δὲν εἶδε τὰ μάτια μου. Εἰς τὸν καθρέπτην ἐνὸς καταστήματος εἶδον μετὰ φρίκης ἕνα πρόσωπον τρελλοῦ ὁ ὅποιος μὲ ὀμίλει.

Ἄλλ' ἔγεινα ἀμέσως κύριος τοῦ ἑαυτοῦ μου.

Ἐ καὶ τί; ἂν δὲν κερδίσω;... θὰ ὑπάγω νὰ καθίω σκυμμένος μὲ τὸ κεφάλι κάτω, εἰς τὸ σκαμνὶ τοῦ κατηγρομένου, θὰ ὑπάγω εἰς τὴν φιλακὴν ἴσως εἰς τὸ κάτεργον. Τίποτε ἄνευ κινδύνου. Καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ θὰ δώσω τὸ ὑπόλοιπον εἰς αὐτὴν τὴν γυναῖκα ἡ ὅποια μ' ἔκαμε δούλον της διὰ τῶν αἰσθησέων, ἀλλὰ τῆς ὅποιας οὐδέποτε ἐθέριμα τὴν παγωμένην καρδίαν της, θὰ δώσω εἰς τὴν Μαργχαρίταν ἕνα φέρον δείγμα τοῦ ἔρωτός μου, καὶ θὰ μὲ ἀγαπήσῃ ἴσως ἐπὶ τέλους, θὰ ὑποφέρῃ ἴσως ἐπὶ τέλους, θὰ ὑποφέρῃ μὲ τὴν σειρὰν της καὶ αὐτὴ ὅταν μάθῃ ὅτι ἐκλεψα δι' αὐτὴν.

Ἄλλ' ἡ ὥρα περᾶ... Πρὸς τί νὰ διηγηθῶ τὴν τρικυμίαν ἡ ὅποια παρῆς με τὴν τιμιότητά μου; Πρὸς τί νὰ εἰπῶ πῶς ἔκαμα τὴν κλοπὴν, τὴν φρικτὴν μου ἀγωνίαν πρὸ τοῦ σημείου τοῦ τέρματος τῶν ἵπποδρομιῶν ὅταν ἔτρεχον οἱ δύο ἵπποι μαστιγοῦμενοι ἀπὸ τοὺς ἀναβάτας των καὶ τὸ πλῆθος νὰ χειροκροτῇ τὸν Σεττεπὶχ ὁ ὅποιος προσεπέρασε τὸν Γρενδεσέλ κατὰ μίαν κεφαλὴν; Ἀνεκάλυψαν τὸ ἔγκλημά μου. Συνελήφθη, ἐδικάσθη, κατεδικάσθη καὶ ἐφυλακίσθη ἐδῶ ὅπου ἐδοκίμασα τὰ φοβερώτερα βασανιστήρια καὶ ἀφ' ὅπου θὰ ἐξέλθω νεκρός.

Ὡ! Ναί, τὰ φοβερώτερα βασανιστήρια! Ὅχι τὰ βασανιστήρια τῆς συνειδήσεως, τὸ ἐπαναλαμβάνω, οὔτε τῆς στεφθεσεως τῆς ἐλευθερίας οὔτε τῆς συμβιώσεως μὲ ληστές. Ὡ! φρικτότερα, πολὺ φρικτότερα... τῆς ζήλοτυπίας...

Δὲν εἶχα ποτὲ ὑποφέρει τὸ φοβερόν αὐτὸ αἶσθημα καὶ ἡ Μαργχαρίτα κατὰ τοὺς πέντε μῆνας ποῦ ἐζήσαμεν μαζύ δὲν μού τὸ ἐνέπνευσε. Ἀπῆλθ' εἰς τὰ τῆς οἰκίας ἔμενον εἰς τὸ δωμάτιον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν—τὴν εἶχα δοκιμάσει—καὶ τὸ ἐσπέρει ὅταν ἐξερχόμεθα μαζύ μίαν φορὰν δὲν ἐκύτταζε διαβήτην μὲ ἐκεῖνο τὸ βλέμμα μὲ τὸ ὅποιον κυττάζει καὶ ἡ τιμιώτερα γυναῖκα ἔξω καὶ εἰς τὸν βραχίονα τοῦ συζύγου της στηριζομένη, ὁ ὅποιος θὰ τὴν κρίνῃ ὠραίαν. Ἡ Μαργχαρίτα δὲν ἦτο διόλου φιλάρεσκος.

Ἐπὶ πλέον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον προσέβλεπα ὅταν ἐμελέτων τὸ ἔγκλημά μου, συνέβη. Ἡ Μαργχαρίτα συνεικινήθη κατὰ βῆθ' ἀπὸ τὴν ἔνοχόν μου πρᾶξιν διότι εἶδε ὅπως τὴν ἠγάπων. Εἰς τὸ δικαστήριον ἐκλαυσεν εὐκρινῶς καὶ αὐτεκατηγορεῖ ὅτι αὐτὴ μὲ ἐξώθησεν, καὶ ὅταν τῆς ἐπετράπη νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν φυλακὴν τὴν εἶδα ὠχροτάτην. Μὲ ἠγάπα; Ἡμῶν βέβαιος. (ἀκολουθεῖ)

ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ἀπὸ τὴν φιλολογίαν τῆς Κορέας

Ἐν τῇ ἀπωτάτῃ Ἀνατολῇ ἀπὸ πολλῶν αἰώνων ζῆ κρῖτος οὐδόλως ἀναμειγνύμενον εἰς τὰς ἐριδας, ἀπαιτήσεις καὶ προόδους τῶν λοιπῶν κρατῶν, κρῖτος ὅπερ μόνον περὶ οὗτοῦ φροντίζει καὶ ὅπερ προσρυστάτα ἐκλήθη ὑπὸ τῶν γειτόνων του τὸ ἐρημιτικὸν κράτος. Τὸ κράτος τοῦτο εἶνε ἡ Κορέα, ἡτις ἀπὸ πολλῶν αἰώνων ἦτο τὸ μῆλον τῆς ἐριδος μεταξὺ Κίνας καὶ Ἰαπωνίας, καὶ ὅπερ ἀπ' ἀμφοτέρων ἀφῆρπασαν αἱ Μεγάλαι τῆς Εὐρώπης δυνάμεις ὅπως ἀνοίξουν ἴδιον μεταξὺ των λογαριασμόν.

Ἡ ἱστορία τῆς Κορέας ἀρχεταὶ ἀπὸ τοῦ 1B αἰῶνος π. Χ. καθὼς δὲ ἡ Ἰαπωνία οὕτω καὶ ἡ Κορέα ἔλαθε τὴν γλῶσσ-

σαν ἀπὸ τοὺς Κινέζους, χωρὶς ὅμως νὰ προσδεύσῃ ἔκτοτε. Περὶ πρώτης κατοικήσεως τῆς Κορέας ὑπάρχουσι πλείστοι μῦθοι τοὺς ὅποιους παραλείπω. Συγγράμματα καὶ φιλολογίαν τὸ Ἔθνος τοῦτο δὲν ἔχει καὶ ὀλίγιστα. Μεταξὺ τούτων συγκαταλέγονται καὶ μερικὰ λαϊκὰ φρονήματα τὰ ὅποια ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ Γάλλων ἱεραποστόλων ἐν Κορέα ὀπισθεν γραμματικῆς τῆς γλώτσης τῆς Κορέας (Crammaire Coréenne par les Misionnaires de Corée pokohama 1881). Ἐκ τῶν παραδόσεων τούτων σὰς μεταφράζω μίαν ἐπιφυλαττόμενον ὅπως ἐν ἄλλῃ εὐκαιρίᾳ σὰς στείλω καὶ ἄλλας.

Γυῖκὴ στοργὴ

Ἦτο εἰς τὴν Κορέαν ἕνας βασιλεὺς ὀνομαζόμενος Τσιέγκ-Τσόγκ(*) περίφημος καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ τὴν ἀγαθότητά του, Μίαν νύκτα, ἐνδυσθεὶς ὡς πολίτης, καὶ μὲ ἕνα μόνον φρουρὸν τῶν ἀνακτόρων, διέτρεχε τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτεύουσας ὅπως βλέπει τὰ παρῖπνα καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπηκόων του. Μόλις ἐφθασεν εἰς ἕνα μέρος ἐκίνησε τὴν προσοχὴν τοῦ χαμηλῆ πτωχικῆ καλύβῃ ὅπου ἐξήρχετο παράδοξος θόρυβος. Θέλων νὰ μάθῃ τί συνέβαιεν ἐκεῖ ἐπλησίασε καὶ ὑπὸ μίαν ὀπὴν τῆς καλύβης διέκρινεν ἕνα γέροντα ὅστις ἔκλαιε, ἕνα ἄνδρα μὲ πένθημα φορέματα ὅστις ἐτραγουδοῦσε καὶ μίαν γυναῖκα Βουδίστριαν ἡτις ἐχόρευε. Ἀνίκανος νὰ ἐξηγήσῃ τὸ τοιοῦτον θέαμα διέταξε τὸν φρουρόν του νὰ καλέσῃ τὸν οἰκοδεσπότην. Οὗτος, ὅστις ἦτον ὁ πενηθορῶν, ἐξῆλθε καὶ ἐχαίρετῃσε τὸν ἄγνωστον ὅστις τὸν ἐκάλεσε καὶ τοῦ εἶπε:

- Δὲν γνωρίζομεθα.
- Ἀλήθεια, ἀπεκρίθη ὁ ἄλλος.
- Ποία εἶνε ἡ πατρίδα σου καὶ γιὰτί μὲ ἐζήτησες; Σὲ ποίαν οἰκογένειαν ἀνήκεις;
- Ὁ βασιλεὺς ἀπεκρίθη.
- Εἶμαι ὁ κύριος Νῆ (τοῦτο εἶνε τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα τῆς βασιλευσούσης δυναστείας) καὶ μένω εἰς Tong-Ku-an. Περνώντας ἀπὸ τὸ σπῆτι σου ἄκουσα θόρυβον, ἐπλησίασα εἰς τὸ παράθυρόν σας καὶ εἶδον ἕνα γέροντα ποῦ ἔκλαιε, μιά θεοφοβούμενη ποῦ ἐχόρευε καὶ ἕνα μαυροφόρο ποῦ τραγουδοῦσε. Γιὰτί ὁ γέρος κλαίει, ἡ γυναῖκα χορεύει, καὶ ὁ μαυροφόρος τραγουδᾷ; Δὲν μποροῦσα νὰ ἐξηγήσω ὄλα αὐτὰ καὶ σὲ ἐκάλεσα νὰ μού δώσῃς πληροφορίας.

— Γιὰ ποίαν αἰτίαν θέλετε νὰ μάθετε τὰς ζένας ὑποθέσεις;—εἶπεν ὁ οἰκοδεσπότης. Γιὰτί ἐνδιαφέρεσαι νὰ μάθῃς; Ἡ νύκτα εἶνε βαθεῖα, τράβηξε τὸν δρόμον σου.

— Ὅχι, ἔχεις δίκαιον ὅτι δὲν εἶνε σωστόν νὰ μὲ γνοιάζῃ γιὰ ζένας δουλιές, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶνε τόσον περιέργον ὥστε σὲ παρακαλῶ ἐξηγήσέ μου το. Μετὰ νέαν ἀποποίησιν ἐξ ἐνός μέρους καὶ νέαν ἀντίστασιν ἀπ' ἐτέρου ἐπὶ τέλους ὁ οἰκοδεσπότης ἀπεφάσισε νὰ ὀμιλήσῃ.

— Ἀφοῦ τὸ ἀπαιτεῖτε θὰ σοῦ διηγηθῶ τί συμβαίνει. Ἴδου ὅλη ἡ ἀλήθεια: Ἐμεῖς εἴμαστε πάντοτε πτωχοί. Στὸ σπῆτι μας θὰ ψοφοῦσε ποντικὸς ἀπὸ τὴν πείνα του καὶ οὔτε ψύλλος δὲν θὰ εὗρισκε θέσιν στό κορμί μου. Δὲν ἔχω μὲ τί νὰ θρέψω τὸ γέρον πατέρα μου. Γι' αὐτὸ ἡ γυναῖκα μου ἐκίθε τὰ μαλλιά της καὶ τὰ πλοῦσα καὶ μὲ τὰ λεπτὰ αὐτὰ ἐπέριναμε φασόλια βρασμένα γιὰ τὸ γέρον πατέρα μας. Σήμερα τὸ βράδυ ἔκοψε καὶ τὰ τελευταῖα μαλλιά ποῦ τῆς ἐμείναν, γι' αὐτὸ εἶνε κουρεμένη σὰν ἱέρεια. Ὁ γέρος πατέρας μου βλέποντας τὴν θυσίαν ποῦ γιὰ χάρι του ὑποβάλλεται ἡ γυναῖκα

(*) Ὁ δυνάστης οὗτος ἐδρασκεύσεν εἰς Κορέαν κατὰ τὰ 24 τελευταῖα ἔτη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

μου κλείει. Για να τον παρηγορήσει η γυναίκα μου χορεύει. Και έχω μ' εμένα το πένθος βοηθά την γυναίκα μου και τραγουδά. Αυτή η σκηνή φέρνει τα γέλια στο γέρο πατέρα μου και του κίμνει κάποιαν άνακούφισιν. Ίδου η αίτια της παραδόξου σκηνής που σ' έκαμε τόσην έντύπωσιν. Τώρα εξακολουθήσατε τον δρόμον σας...

Ο βασιλεύς εξετίμησεν ύπερβολικά την υϊκήν στοργήν και συγκινηθείς από την μεγάλην πενίαν της οικογενείας ταύτης είπεν εις τον οικοδεσπότην να παρουσιασθή την έπομένην εις την άνάκρισιν. Και έπειδή ούτος ήρνεϊτο να παρουσιασθή διότι δέν έλαβε καμμίαν είδύποισιν, ο βασιλεύς επέμενε να παρουσιασθή και τέλος τον έπεισε να μεταβή την έπομένην.

Ο βασιλεύς επέστρεψεν εις τα Άνάκτορα και περιέμενε ν' άκούσῃ τον κώδωνα όστις έσήμανε την έναρξιν των άκράσεων και τότε ο βασιλεύς διέταξε να προκηρυχθῆ η συζήτησι εις όλην την πόλιν και την έξοχην. Μία τοιαύτη διαταγή εξέπληξε τους σοφούς του Κράτους και μάλιστα τον κύριον της καλύβης όστις εκίνησεν από την καλύβην και μετέβη εις την αίθουσαν των άνακρίσεων.

Τό προς συζήτησιν θέμα ήτο τό εξής: «Τό τραγουδι ενός μαυροφόρου, ό χορός μιάς κουρευμένης και τά δάκρυα ενός γέρδοντος». Μόνον εις εκ των άκροατών ήννόησε τό άκατανόητον τούτο και αυτός ήτο ό μαυροφορεμένος. Ο βασιλεύς τον εκάλεσε και του είπεν άφου τον εξέητασε. «Με γνωρίζεις; Είμαι εκείνος που σου είπε χθές τό βράδυ να παρουσιάσθης εις την άνάκρισιν. Σήκωσε τό κεφάλι σου και κύταξέ με». Πράγματι ό μαυροφορεμένος άφου έσήκωσε τό κεφάλι ανεγώρισεν εις τον βασιλέα τον άγνωστον της νυκτός και τότε δέν ήδηήθη να του εκφράσῃ τάς άπειρους ευχαριστίας του. Άλλά ο βασιλεύς τον διέκοψε και του είπε:

— Πήγαινε άμέσως να βρῆς τό γέρο πκτήρα σου και την γυναίκα σου.

Άφου τους έφερεν εκείς ο βασιλεύς τους έδωκε μεγάλας τιμάς και άξιώματα. Η φήμη του καλου υίου μεταδίδεται από γενεάς εις γενεάν και θαυμάζεται η βασιλική μεγαλωδωρία προς άνταμοιβήν του καλου υίου και της καλης νύμφης.

Διά του άπλουστάτου τούτου της Κορεκτικής φιλολογίας διηγήματος φαίνεται εις πόσον ύψηλόν βαθμόν έχει άνυψωθή τό πατρικόν φίλτρον παρά τας λαούς εκείνοισ όπου επικρατούσιν αι ύψηλαι του Κομπούκιου θρησκευτικαί διδασκαλίαι. Και αυτή η ιστορία της Κίνας μās παρέχει τρανόν τούτου παράδειγμα. Όταν ο πρώτος αυτής Αυτοκράτωρ Ίου, γηράσας ήθέλησε να εκλέξῃ διάδοχον προσέτιμησεν όλων των σοφών τον Σχιουόν γνωστόν μόνον ως φημισθέντα διά την υϊκήν αυτού στοργήν. Διηγείται δέ η ιστορία περι του Σχιουόν ότι και ποι ο πατήρ του τον έμίσει και δέν επεχείρησε να τον φρονέσῃ όπως τον κληρονομήσῃ· ο δευτερότοκος έν τούτοις ούτος ούδέν μίσος έτρεφε κατ' αυτού και κατά του αδελφου του. Και ο Ουρανός τον άντεμίμειψε δίδων εις αυτόν τον θρόνον. Πλείστα παραδόσεις ιστορικαί περι υϊκής στοργής κοσμούσαι την ιστορίαν της Κίνας μετηνέχθησαν και εις Κορέαν· οι δέ λόγοι των χωρών εκείνων ως κύριον αυτών θέμα εις τά δραματικά και β'μαντικά αυτών έργα λαμβάνουσιν, ούχι ως έν τῇ Δύσει τον έρωτα, αλλά την υϊκήν στοργήν. Δύναται δέ τις είπειν δτι η υϊκή στοργή καθιερώθη ως θρησκευτική λατρεία.

Αυτά νομίζομεν άρκετά προς εξήγησιν της άνωτέρω παραδόσεως της Κορέας. Εις προσεχίς δέ φύλλον θέλω δημοσιεύσῃ και άλλο διήγημα εκ της φιλολογίας της Κορέας με

πολλά σχετικά ανέκδοτα και ιστορικά εκ της άγνώστου ει' ημās χώρας εκείνης (*).

Ζάκυνθος ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ «ΠΑΡΑΠΟΝΑ»

Κάποια μυστήρια...

Είπε 'ς τον κόσμο κάποια πάθη
Κάποια μυστήρια σκοτεινά,
Που μέε 'ς τα στήθια μας γειωτώνται
Κι' ο ρουε μας δέν τὰ κυβερνά.

Είπε 'ς τον κόσμο κάποια πάθη
Κάποια μυστήρια σκοτεινά,
Που μέε 'ς τον ίσκιου του το άγριμ:
Και το έρπετό λυσομανά....

Είπε 'ς τον κόσμο κάποια πάθη
Κάποια μυστήρια σκοτεινά,
Που άμίνουρ πίσω τους όρημάδια
Και κλάμματα παρτοτεινά....

Αίώνια αγάπη.

Όσο η σάρκα θα λυώνη 'ς το χῶμα,
Τόσο η άσπρη ψυχή μου θ' άνοίγη
Πειδ πλατεία τά παρθένα φτερά της
Και μαζί σου με πόνο θα σμίγη....

Όσο η σάρκα θα λυώνη 'ς το χῶμα,
Τόσο άγνότερος θάνε ο καυμός μου,
Τόσο, ω κόρη, πειδ άγνή, πειδ καθάρια
'Σ τ' όνειρό μου θα θγαλήρης έμπρός μου.

Όσο η σάρκα θα λυώνη 'ς το χῶμα,
Τόσο η αγάπη η άγνή θα ώμορφαινη
Τῇ ψυχή μου, που, ω κόρη, σαν λάμψη
'Σ τ' όνειρό σου απαλά θα διαβαίγη....

Η ψυχή μου.

Οι νεκροί κι' άν κοιμούνται 'ς τον τάφο
Η ψυχή μου 'ς τες φούγες διαβαίνει
Γιατί άκόμα τό μαυρό της κρίμα
Τῆν κρατεί μέε 'ς τον κόσμο δεμένη.

Κι' άν 'ς τον ύπνιο σου κάπ τε άκούσῃ
Λίγο-λίγο τῆν θύρα να τρίγη,
Μῆ φοβῶσε και θάνε η σιά μου
Που τῆν νύκτα κορτά σου γυρίζε.

Τὰ δεσμά που τῆν 'σέρναι ως τώρα
'Σ τῆς αγάπης τό άφώτιστο κάστρο
'Η,θε, ω Κίρη, 'ς εσε' να τ' άρίση
Πριν πετάξη 'ς τό ούρανό της άστρο....

Γ. Θ. ΣΑΓΙΑΞΗΣ

(* Τὰ άνωτέρω άπέτπασα από έξογον μελέτην του έν Κορέα διατριψάντος Ιταλου σοφου Lodovico Nocentini υπό τον τίτλον «Leggende e Racconti popolari della Corea» δημοσιευθέν εν τῇ Nuova Antologia.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑΣ

Η Βαρκοϋλα

Ριγμένη 'στ' άκρογιάλι η πλανεμένη
βαρκοϋλα σαν έρείπιο του χρόνου
έκοίτετ' ως έχθες σκελεθρωμένη,
κομμάτι της ζωής, ξεσκληειδί πόου.

Άνέμοι 'ς τους άρμους τους άνοιγμένους
φυτώντας άπ' την πλώρη ως την πρύμη
περνούν και παίρνουν πόθους πεθαμμένους
περνούν, σαν όρνια τρώγοντας άγρόμ.

Τὰ κύματ' απαλά η μανιασμένα—
φιλονε την βαρκοϋλα η την κτυπάνε—
τά μυστικά της παίρνουν νεκρωμένα
και 'στὸ βυθό τον άφαντο τά πάνε.

Μά τώρα οι ξυλοκόποι την χαλνούνε
ό Γέρω-ναύτης είπε 'στὰ παιδιά του,
τά κόκκαλά του, θέλου να κλεισθούνε
'στὰ ξύλα πουχαν κλείση την καρδιά του.

Και τώρα νεκροκράββατο 'στὸ μνήμα
άγνωρίστη η βαρκοϋλα μετά εθάφτη,
να ταξειδεύη αιώνια δίχως κύμα
'στὰ τέλειωτο ταξειδι με τον ναυτη!

Σπέτσες.

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

Η ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΩΝ ΠΙΣΤΙΣ

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ)

(Συνέχεια)

«Από της στιγμής ταύτης αυτή εφθινε και μετά τρεις ημέρας εξεμέτρησε του ζην. Οι λόγοι ουε η κόρη εξεστόμησε περι του υίου Millo ηρκεσαν όπως παρευθις ούτος άνογνωρίσθη ως Βρυκόλαξ. Οι προσέχοντες του τόπου, οι ιετοο' και οι χειρουργοί εξέητασαν επίσταμένως τίνι τρόπω ήδυνήθη, ν' άναγεννηθῆ ο Vampirisme, ένφ τόσα προφυλακτικά μέτρα ελήφθησαν πρότερον προς καταπολέμησιν αυτού.

Ανεκάλυψαν τέλος, άφου επιμένως ήρεύνησαν, ότι ο άποθανών Arnold Poul δέν είχε μόνον φρονέσει τά τέσσαρα περι ών ώμιλήσαμεν πρόσωπα, αλλά και πλείστα κτήνη εκ των οποίων οι διά της μεταδόσεως βρυκόλακες είχαν φάγει, έν ουε και ο υίός του Millo.

Ένεκεν των τεμηρήριω αυτών ελαβον την άπόφασιν, να όλους εκείνους εκθίψωσιν, οτινες πρό τινος χρονικου διαστήματος είχαν άποθάνει.

Εκ των τεσσαράκοντα εκταρέντων άνεϋρον δέκα και έπτά έχονταε τά προφανέστερα του Vampirisme συμπτώματα· και αυτών την καρδίαν διετρύπησαν και την κεφαλήν απέκοψαν, είτα δέ κατέκυσαν αυτά, βίψαντες την τέραν των εις τον ποταμόν.

Πάσαι αι άνωτέρω ρηθεΐσαι έρευναί κ' εκτελέσεις άνεγράφησαν δικαστικώς πιστοποιηθείσαι άμα υπό πλείστων άξιωματικών, οτινες ως φρουρά έν τῷ χωρίω ήσαν, υπό του χειρουργικου έπιτελείου του συντάγματος και υπό των πριύ-

ζεχόντων του τόπου. Τά πρακτικά άπεστάλησαν εις τον έν Βιέννη διαμένοντα αυτοκρατορικόν του πολέμου σύμβουλον, όστις είχαν εγκαταστήσει αυτόθι στρατιωτικην άποστολήν προς εξακρίβωσιν της του πράγματος άληθείας (D.Calmet tom ii).

Θα καταλήξω εξιστορών παρόμοιόν τι γεγονός, ου και αυτόπτης μάρτυς υπήρξα, άφιέμενος εις τάς κρίσεις των άναγνωστών μου.

Τῷ 1816 επεχείρησα πεζοπορίαν ανά την Βουλγαρίαν, διέμενα δέ έν τῷ χωριδίω Varboska. Ο ξενίζων με ήτο πλούσιός τις διά τό χωρίον Μορλάκος (*), άνθρωπος εις άκρον εϋθμος, άρκούτω; μέθισος και όνομαζόμενος Vuck Poglonovich. Είχε σύζυγον νέαν και ώραίαν έτι, θελκτικωτάτην δέ δεκκεζαέτιδα θγατέρα.

Επρωτιθέμην να μείνω άκόμη ολίγας ημέρας παρ' αυτῷ, ίνα τάς υπολειπόμενας μου και γεινιαιζούσας με τον οίκον του αρχιούτητας σχεδιαγραφήσω, άλλ' έστάθη άδύνατον να έννοικιάσω δωμάτιον έπι πληρωμῇ. Έδει να δεχθῶ την φιλοξενείαν του. Τούτο με υπεχρέου εις άρκετά δυσφρήτον ευγνωμοσύτην, διότι ήναγκάζομην να συντροφεύω τον φίλον μου Poglonovich έπ' όσον χρόνον ήρέσκετο ούτος να μένη εις την τράπεζαν. Οστιςδιήποτε έγευμάτισε μετά Μορλάκου θα ήσθάνθη την δυσχέρειαν του πράγματος.

Εσπέραν τινα αι δύο γυναίκες μās είχαν αφήσει μόνους πρό μιάς περιπου ώρας, έψαλλον δέ, όπως την μετά του ξενίζοντός με οίνοποσίαν άποφύγω, άσματά τινε της πατρίδος του, δτ' άγνης διεκόπημεν από κραυγας φρικώδεις, αιτινες από του κοιτώνος εξέηρχοντο, —συνήθος δέν υπάρχει παρά εις κοιτών έν ελάστη οίκία, όστις και δι' όλους χρησιμοποιοείται.— Δραμόντες εις αυτόν ώπλισμένοι εύρέθημεν πρό οικτρού θεάματος. Η μητηρ ώχρά και λυκίσμος υπερείδουσα την λειπόθυμον και ώχροτέραν αυτής ταύτης θγατέρα της, την εξηλωμένην επί άχύρων, άτινα ως κλινη τῇ έχρησίμευσον, άνεφώνει: «Ένας βρυκόλακος! Ένας βρυκόλακος! η πτώχῃ μου κόρη είναι νεκρά.

Όλων όμου αι περιποιήσεις επανέφερον εις έαυτήν την τάλαιναν Khava· είδεν, έλεγεν αυτή, άνοιγόμενον τό πκράθυρόν της, και άθρωπός τις ώχρός και περιτετυλιγμένος διά σαθίνου έρρίφθη επ' αυτής, την έδηξε προσπαθήσας ένταυτῷ να την άποπνίξη. Εις τάς κραγας δε εξέπεμψε, τό τέρας εξηρανίσθη, αυτή δ' έπειπιθμησε. Έν τούτοις τῇ έφάνη ότι άνεγώρισεν έν τῷ προσώπῳ του βρυκόλακος άνθρωπίν τινε του χωρίου, άποθανόντα πρό ένδεκα και επέκεινα ημερών, όνόματι Wicczanany.

Η κόρη έφερεν επί του λαιμου στίγμα ερυθρόν, αλλά δέν γνωρίζω άν τούτο ήτο εκ γενετης η αν έντομόν τι είχε δῆξει αυτήν κατά την διάρκειαν του εριάλτου της.

Όταν άπετόλμησα να εκφράσω την εικάσιαν μου ταύτην, ο πκτήρ σκληρώς μ' άπόθῃσεν, η κόρη εκλαιε, και εκτεινούσα τους βραχίονας, επανελάμβανεν άδικαίως: «Άλλοίμονον! ν' άποθάνω τόσον νέα πριτου έτι νυμφεθῶ! η δέ μητηρ μ' εκαιτηρά-ο, άποκαλοούσά με άπιστον και διαβεβαίουσα ότι είχε κάλλιστα άναγνωρίσει τον Wicczanany. Έλαβον όθεν την άπόφασιν να σιωπήσω.

Άπαντα τά έν τῇ οίκία ως και τά έν τῷ χωρίω ένυπάρχοντα φυλακτά εξηρηθήσιν ίπι του λαιμου της Khava, ένφ ο πκτήρ ώμνε δτι την έπιούσαν θα υπάγη να εκθίψη τον Wicczanany παρουσία δέ αυτών των συγγενών του θα κητικύσῃ τό πτώμα. Η νύξ διέρρευσε χωρίς ούδολως να καταπραυθώσιν.

(* Οι Μορλάκοι εινε κάτοικοι της Δαλματίας, όμιλοϋντες την Άλβανικήν και την Σλαυικήν. Δευτέρα έκδοσις ως προς τον πλανόδιον και ήκιστα έντιμον βίον των έν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ άναφερομένων Heydukcs.

«Αμα τῇ ἡμέρᾳ, σύμπαν τὸ χωρίον ἦτο ἀνάστατον· οἱ ἄνδρες ἦσαν ὠπλισμένοι διὰ πυροβόλων ὀπλῶν καὶ χαντζαριῶν, αἱ γυναῖκες διὰ πεφυρακτωμένων σιδήρων καὶ τὰ παιδία διὰ λίθων καὶ βράδων.

Μετέβησαν εἰς τὸ κοιμητήριον, καὶ μὲ κραυγὰς καὶ κἀτάρας ἐπέβάρυνον τὸν τεθνεῶτα. Μετὰ πολλοῦ κόπου διέσχισα τὸ δαιμονιὸν ἐκεῖνο πλῆθος κ' ἐτοποθετήθη ἐγγὺς τοῦ τάφου.

Ἡ ἐκταφὴ διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν· ἐπειδὴ δ' ἕκαστος ἔθεε νὰ λαμβάνῃ μέρος ἐν αὐτῇ, συνεβλήθησαν ἀμοιβαίως, καὶ ὅτ' ἐπὶ συνθέσει πλείστα δυστυχήματα, ἂν μὴ οἱ γέροντες δὲν ἐλάμβανον τὴν πρόνοιαν νὰ διατάξωσιν, ὅπως μόνον δύο ἄνδρες τὸν ἐκθάψωσι.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀνεπέτασαν τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ σῶμα ὀνόνη, κραυγὴ ἀπαισιῶς ὄξεῖα, ἐξαχθεῖσα ἀπὸ γυναῖκα τινὰ ἰσταμένην πλησίον μου, μοὶ ὤρθωσε τὰς τρίβας τῆς κεφαλῆς μου· «Εἶναι βρυκόλακας! δὲν τὸν ἔφαγαν τὰ σκολλήκια!» ἀνεφάνει, συγχρόνως δὲ ἑκατὸν στόματα ἐπανέλαβον τὰ ὑπ' αὐτῆς, λεχθέντα. Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐρρίφθησαν εἰς οὐρανὸν πυροβολισμοὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ πτώματος, κατασυντρίφαντες αὐτήν, ὃ δὲ πατήρ καὶ οἱ συγγενεῖς τῆς Khava διὰ τῶν μακρῶν τῶν ἐγχειριδίων ἐξηκολούθησαν νὰ πληττωσιν αὐτὸν διὰ κτυπημάτων ἀλλεπαλλήλων.

Αἱ γυναῖκες ἐκράτουν σινδόνα τινά, ἣτις ἐδέχετο τὸ ἔρρυθρον ἐκεῖνο ὕφρον, ὃ ἐκ τοῦ διατρυπούτου σώματός του ἔρρεεν, ἵνα δι' αὐτοῦ προστριβῇ ὁ τῆς ἀσθενοῦς λαιμός.

PH. E. LEGRAND

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ ΦΩΒΕΛ

Β'

Αἱ τῆς ἐπαναστάσεως ταραχαί, αἱ νάτηχῆσαι ἐν ταῖς γαλλικαῖς ἀποικίαις τῶν κυριωτάτων πόλεων τῆς Ἀνατολῆς, δὲν ἔσχον ἐπίδρασιν ἐν ταῖς Ἀθήναις. Τὸ ἔθνος ἦτο ὀλιγόριθμον καὶ εἰρηνικώτατον, ὃ πρόξενος Γάσπαρης δίδει τὸν ὄρον εἰς τὴν Δημοκρατίαν, τῇ 4 Μαΐου 1793, ἀγγέλλει ὅτι ἤλλαξε τὸν θρόνον τῆς θύρας αὐτοῦ, τὰ κομβία τῆς στολῆς αὐτοῦ, καὶ τὴν σφραγίδά τοῦ προξενείου. Τῇ 22 Μαΐου ἀγγέλλει τὴν λήψιν τοῦ νέου ὄργανισμοῦ· τῇ 10 Σεπτεμβρίου ἔτους Β', ὃ ἐκ Πηρισιῶν καπουκίνος Elisée ἐγκαταλείπει τὴν μονὴν αὐτοῦ παρόντων τῶν πολιτῶν. Ὁ Φωβελ συμμεριζόμενος τὰς ἐπαναστατικὰς ἰδέας ἐφυσούχεν· ὁ Cousin-
néry εὕρισκεν αὐτὸν ἀβρότατον μὲν πρὸς τοὺς ἀβρακώτους,

Ἐξῆσεν ἐν Ἀθήναις μέχρι τέλους τοῦ αἰῶνος, ματαίως δ' ὁ νέος αὐτοῦ φίλος τὸν παρῶντεν πολλὰκις νὰ μετακινήσῃ εἰς Σμύρνην, ἐνθα θὰ ἠδύνατο ἐπιτυχῶς νὰ ἐξασκήσῃ τὴν ἱκανότητά του ἀπὸ τὴν εἰκονογραφίαν (portraiture), ὃ Φωβελ δὲν εἰσῆκουσε τὰς παρακλήσεις του, τούναντι δ' ὁ Cousin-
néry ἐπεσκέφθη αὐτὸν τὸ 1797.

σκληρότατον δὲ πρὸς τοὺς μετανάστες. Ἐσκόπει μάλιστα νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του τῷ Descorches, τῷ δημοκρατικῷ πρεσβευτῇ τῷ ἀντικαταστήσαντι τὸν Choiseul. Ἄγνω ἵποιας ὑπηρεσίας ἤθελε προσφέρει αὐτῷ, καὶ ἐὰν προσέφερον ὄντως τοιαύτας. Ὁ Cousin-
néry διατελεῖ προτρέπων αὐτὸν νὰ μὴ παύσῃ ἐλπίζων. Ὁ Choiseul ἀνεχώρησεν ὀφείλων αὐτῷ μισθοὺς τριῶν ἐτῶν (1500 πιάστρα)· ἀλλ' ὅμως φαίνεται ὅτι δὲν ἐστενοχωρεῖτο χρηματικῶς. «Ἐχετε τὰ πρὸς τὸ ζῆν, γράφει αὐτῷ ὁ Cousin-
néry, τὸν Νοέμβριον τοῦ 1794, κέκτησθε δ' ὕλικά ὅπως αὐξήσετε ἡ-

μέραν τινὰ τὴν περιουσίαν σας». Ἐκ πλείστων ἐγγράφων περὶ αὐτοῦ ἐπιπέδου ὁ Φωβελ ἐδάνειζεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, εἰς τὰς μονὰς καὶ τοὺς ἰδιώτας ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ, καὶ μετήχεται τὸ τῶν ἀρχαιοτήτων ἐμπόριον· πολλάκις ἀπέστειλεν εἰς Σμύρνην πολλὰ νομίσματα ἀντὶ χρηματικῷ ποσοῦ ἀρκετὰ στρογγύλου.

Ἐν συνήθει κατὰ τὰ τρομικρὰ ἔτη ὁ Φωβελ ἔζη σχετικῶς βίον ἄνετον καὶ ἤρεμον. Ἐν τῷ ἀθηναϊκῷ αὐτοῦ ἀναχωρητηρίῳ, ὑπὸ σπανίων ταρασσόμενος ἐπισκεπτῶν (μνημονεύσωμεν τοῦ Scrofanì καὶ τοῦ Hawkins ὅτινες ἐφοίτων παρ' αὐτῷ καὶ ἀναφέρουσι περὶ αὐτοῦ, εἰργάζετο πρὸς τελειοποίησιν τῆς ἰατρικῆς αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου ἤρξατο ἡ ἰσοστολή δεκαπεντάδος ἐπιστολῶν πρὸς τὸν Cousin-
néry, πραγματευομένων περὶ νομισματικῶν μάλιστα ζητημάτων· ὁ μέλλων συγγραφεὺς τοῦ Δοκιμίου περὶ τῶν νομισμάτων τῆς Ἀρχαίας Συμπληθείας ὑπέβαλλε τῷ Φωβελ τὰς εἰκασίας αὐτοῦ, διώρθου τὰς ἰδέας του ἐπὶ τινῶν ζητημάτων, συνεβουλεύετο περὶ ἄλλων, ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ εἰκόνας νομισμάτων καὶ ἀπύθωνεν αὐτῷ τὰ πρῶτα τῆς συλλογῆς αὐτοῦ δοκίμια. Φύλλα τινὰ χειρογράφων ἀναγράφουσι τὰς κητὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐρεῦνας καὶ ἐργασίας αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ τοῖς περιχώροις, ὧν σημειῶ τὰς κρισιτάτας.

Τῇ 23 Μαΐου 1793 ὁ Φωβελ ἀνακαλύπει εἰς τὴν δυτικὴν ἐσχατιὰν τοῦ Πειραιῶς, δεξιὰ τῷ ἐξερχομένῳ τοῦ λιμένος, λείψανα στρογγύλου μνημείου κειμένου εἰς τεσσάρων ὀργυριῶν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς θηλάσεως ἐν μέσῳ χώρου ἐν ᾧ ὁ βράχος ἦτο ἐπίπεδος. Ἐγεύρομενον ἐπὶ δύο βαθμίδων, πλάτους 10 ποδῶν ἐστεμμένον δι' ἐκτύπων φιλοκάλων, ἐχρησίμευεν ἴσως ὡς βῆθρον κίονος οὕτινος θραύσματα ἐκείνο ἐτι πλησίον· «Τὸ μνημεῖον τοῦτο, λέγει ὁ Φωβελ (Papiers, VIII, fo 11), φαίνεται μοι τρόπιον, ὅπερ, μετὰ τοῦ τῆς Κυνοσούρας ἐδοκίμω τὰ δύο κέρατα τῆς γραμμῆς ἣν κατεῖχον τὰ περὶ κὰ πλοῖα». — «Εὕρισκόμενος πρὸ τίνος, ἐξακολουθεῖ, εἰς τὴν μάλλον πρὸ βάλαντος πρὸς δυσμὰς ἀκρωτήριον, μεσημβρινῶς τῷ ἐξερχομένῳ τοῦ Πειραιῶς... εὗρον τάφον ἐντελῶς ἀκριβῶς πρὸς τὴν ἀκτὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μάλιστα ἐπιφανείας... εἶναι λελαξευμένος ἐν τῷ βράχῳ περιέχει θήκη ἐν τῷ βράχῳ ὡσαύτως, ἐν ἣ ἐκεῖτο ὁ νεκρὸς ἐγγὺς... εὗρον δέκα τεμάχια κίονος ἰωνικοῦ 5 ποδῶν διάμετρον ἔχοντος». Ὁ τάφος οὗτος ἀναμφιβόλως εἶναι ὁ τοῦ Θεμιστοκλέους, διότι κατὰ Πηυσανίαν ἀκτὴ πρὸς τῷ μερίστῳ λιμένι τάφος Θεμιστοκλέους. Ὁ ταυτισμός, ὡς γνωστὸν, ἐγένετο ἀποδεκτός· ἀλλ' ἐνωρὶς ἐλησημονήθη ὁ πρῶτος τὴν γνώμην ταύτην προτείνας. Ὁ Φωβελ ὁ πολλάκις ἐν ταῖς σημειώσεσιν αὐτοῦ ἐπανερχόμενος ἐπὶ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης παρέχει ἡμῖν εἰδήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς συμπληρώσεως αὐτῆς· ἡμέραν τινά, βορείου πνεόντος ἀνέμου, περητήρησε πρὸς τὸν πρῶτον τάφον, ἐν μέσῳ ἐπιπέδου χώρου 30 τετραγωνικῶν ποδῶν, δευτέρον σαρκοφάγον οὗ αἱ ἀκρὶ ὑπερέχον τοῦ περὶ αὐτὸν χώρου· ὑπέλαθε δὲ τοῦτον τάφον τοῦ Κίμωνος. Τέλος ἀνεκάλυψε τὴν πιθανωτάτην θέσιν τοῦ θρόνου τοῦ Σέρξου, οὗ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Αἰγίλειου ἢ τοῦ Κορυδαλλοῦ, εἰς ἣν ὁ βασιλεὺς δυσκόλως θ' ἀνήρχετο, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πρόποδας τοῦ δευτέρου λόφου πρὸς τὸν Φωρῶν λιμένα· 60 ὀργυρίας ἀνατολικῶς τῆς θηλάσεως, εἶναι ἡμικύκλιον 50 ποδῶν (1) διαμέτρου ἐπὶ κλιτύος σχηματιζούσης πλατεῖαν· ἀνήρχετο δ' ἐπ' αὐτοῦ διὰ κλιμακῶν ἢ ἀναβαθρῶν· τὸ δὸν ἐγένετο ἐν σπουδῇ δι' ἀκατεργάστων λίθων ἀτέχνως τοποθετημένων (2).

Ἄλλαχθ' ἀπαντῶμεν τὴν ἐκθεσιν ἀνακαφῆς τάφου ἐκτελεσθεῖσης εἴτε ἐν τῇ Κωλιάδι ἀρχῆ, εἴτε ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς

(1) Ἄλλαχθ' λέγει 100.

(2) Papiers, VIII, fo 140.

ἀγοῦσης ἀπὸ τοῦ Κεραμεικοῦ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν (3). Πλείστα τοπογραφικὰ σχεδιάσματα τὰς αὐτὰς φέρουσι χρονολογία (4). Ὁ Φωβελ προτοίμαζε γενικὸν χάρτην τῆς Ἀττικῆς, ἀλλ' ὅμως μόνον τῆς Ἀττικῆς τὸ διάγραμμα ἐδημοσιεύθη, ἐν συγγράμματι οὕτινος ὁ συγγραφεὺς περιεφρονεῖ τοὺς ἀρχαιολόγους, εἰς τὴν περιήγησιν τοῦ Olivier (5). Ἐν τῷ διαγράμματι τούτῳ, οὕτινος τὴν ἀκρίβειαν ἐπαινεῖ ὁ Hawkins (6), περιεῖχοντο τὰ ἐρείπια καὶ αἱ λεπτομέρειαι ἅμα τῆς συγχρόνου πόλεως. Ταυτοχρόνως ὁ Φωβελ εἰργάζετο εἰς γύψιν ἀνάγλυφον διάγραμμα τῆς Ἀκροπόλεως.

Ἡ δραστηριότης αὐτοῦ δὲν περιορίζετο ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Ἀττικῆς. Ἐν χρόνῳ οὐχὶ ὠριμένῳ, εὕρηται ἐν Κορίνθῳ μετὰ τοῦ πολίτου Ueruinac, πρεσβευτοῦ τῆς Δημοκρατίας (διοδόχου τοῦ Descorches, τῇ 23 τοῦ βλαστοφύρου ἔτους Γ' κατὰ τῇ 1 ὀμικλῶδους ἔτους Ε') Μίτην προσπαθεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἀρκεῖται δ' εἰς τὴν περιγραφήν Ὁθωμανίδος (7). Τῇ 4 ἀνεμώδους ἔτους Δ', ἐπανήλθεν εἰς Κορίνθον, ὁδηγῶν τὸν παρὰ τῇ πύλῃ πρεσβευτὴν τῆς Σουηδίας. Ὁ ἀνεμὸς τὸν ἀναγκάζει νὰ προσορμισθῇ εἰς ἰσθμόν, ἐνταῦθα δ' εὕρισκει εἰς 11)2 λεύγαν ἀπὸ τοῦ λουτρακίου τὸ θέατρον τοῦ ἰσθμοῦ, οὕτινος τὰ ἐρείπια εἶχεν ἴδη, μετὰ τοῦ Foucherot χωρὶς ν' ἀναγνωρίσῃ αὐτὰ τὸν χώρον τοῦ σταδίου, κτλ. (8). Παρατηρεῖ ὡσαύτως ὑπὲρ τὰς Σκιρωνίδας πέτρας τὰ λείψανα ναοῦ ἐκ λίθου ἐπιχειρησμένου δι' ἀμμοκονίας, πιθκῶς τοῦ Διὸς Ἀφειοῦ· παρ' αὐτὸν δὲ λείψανα ἀγάλματος καθημένου ἐκ λευκοῦ μαρμάρου (9).

Ἐπειδὴ ὁ Φωβελ ἤθελε νὰ περιλάβῃ εἰς τὸν χάρτην αὐτοῦ τῆς Ἀττικῆς καὶ τὰ ἐγγὺς πρὸς δυσμὰς μέρη μέχρι τοῦ Παρνασσοῦ, εἰκόζομεν ὅτι περιέτρεξε τὴν Βοιωτίαν καὶ τὴν Φωκίδα ἐπὶ πολὺ. Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1797, συνώδευσε τὸν γενικὸν πρόξενον τῆς Θεσσαλονίκης, Felix Beaujour, πρετοιμάζοντα τότε τὸ Tableau du commerce de la Grèce. τῇ 22 Ἰουνίου (10) καταμετρεῖ τὸ θέατρον τῆς Χαίρων εἰας, οὗ τὰ ἐρείπια πρῶτος ὑποδεικνύει (11). Ἐπισκέπτεται πάλιν τοὺς Δελφούς, ἀναγνωρίζει τὸ στάδιον, τὸν χώρον τοῦ παρ' αὐτῷ Βαθροῦς ἄντρον 15 ποδῶν, καὶ ἐκτελεῖ τὸ διάγραμμα πάντων διὰ τὸν συνταξιδιώτην του (12). Ἀναμφιβόλως κατὰ τὴν αὐτὴν περιόδιαν, πάντως δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, βλέπει ἢ ἐπιναβλέπει τὸν θησαυρὸν τοῦ Μινυοῦ, τὴν ἀκρόπολιν τοῦ Ὀρχομενοῦ μετὰ τῆς ἐν τῷ βράχῳ λελαξευμένης κλιμακῶς αὐτῆς, τὰς πηγὰς τοῦ Ἀσωποῦ, τὰ

(3) VIII, fo 10, (Φεβρουάριον 1795), VIII, fo 124 (Μάρτιος 1797).

(4) Εἰς τοὺς χάρτας, σχέδιον φυλῆς (Perial, ἔτος Γ') χάρτη τῆς Σαλαμίνος, ἀναθεωρηθεῖς τῇ 17 νινώσε ἔτος Δ' ἐκδρομῇ εἰς Ῥαμουῦντα τῇ 5 germinal ἔτος Σ'.

(5) Ἡ θία ἀγροῦ ἐγκαταλείμενον, μύρτοις κεκλυμμένον, ἡ θία κήποι ἀτάκτως πεφυτευμένον διὰ φοινίκων καὶ πορτοκαλιῶν, οὐδέποτε ἐξῆψεν τὴν φαντασίαν μου· ἄνευ δ' ἐκπλήξεως ἐθεώρουν συχνάκις συντετριμμένα κιονόκρανα, καὶ τεμάχια κίωνων τῆς κατεῖσε κείμενα· «Voyage dans l'Égypte, la Syrie et l'empire ottomane, πρόλογος».

(6) Walpole, Memoirs, σ. 476, ἀντίγραφον τοῦ σχεδίου συνοδῶν τὸ ἄσθρον τοῦ Hawkins.

(7) Papiers, VIII, fo 76. Βλ Chandler, γαλλ. μετάφρ. Γ' σελ. 473. Περὶ τῆς ἀκρίβειας τῆς περιγραφῆς ταύτης, βλ. Prokesch-Osten, Deukw., B., 305 καὶ 319.

(8) Papiers, VIII, fo 12, Candler, Γ, 475. Σχέδιον τι τοῦ Γ' τόμου εἰκονίζει τὸ θέατρον καὶ τὸν χώρον ἐν ᾧ ἐτελοῦντο τὰ ἰσθμικὰ, καταμετροθέντα ὑπὸ τοῦ Φωβελ.

(9) Papiers, VIII, fo 10.

(10) Dessins, Τόμ. Β.

(11) Chandler, Γ, 480.

(12) Chandler, Γ 485· Atlas d'Anacharsis (1799) πρόλ. σ. 20. Εἰκόνας τινεὶ τοῦ Β' τόμου ἀναφέρονται εἰς τὸ στάδιον καὶ ἐπὶ ἄντρον τῆς Σιβύλλης».

λείψανα τῶν Θεσπιῶν, τὴν πηγὴν Ἀγχιπύπην (13)· ὀρίζε τὴν θέσιν τοῦ Κορυμειοῦ ἄντρον (14), καὶ τοῦ Τροφωνίου (15)· τὸ πρῶτον ἐτίθετο ὑπ' αὐτοῦ ὅπου καὶ νῦν τίθεται· τὸ δευτέρον, ὅπου ὀρίζει ἡ περιγραφή τοῦ Pouqueville· ὁ τόπος οὗτος ὅστις εἶναι σπήλαιον τετμημένον ἐν τῷ βράχῳ καὶ εἰς ὃ κατήρχοντο διὰ σχοινοῦ, ὁμοιάζει ὅσα τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Πausanίου περιγραφόμενον· πλείστακις θὰ σημειώσωμεν ὅτι ὁ Φωβελ δὲν ἦτο πολὺ ὀξύ· περὶ τὸς τοιαύτας κρίσεις (16). Οὐδόλως ἀμφέβαλλε ὅτι θ' ἀνεύρισκε τὸν μυστηριώδη ἄταμόν, ἐὰν οἱ κάτοικοι τῆς Λεβαδείας ἐπέτρεπον αὐτῷ νὰ διερευνήσῃ ἐν ἀνέσει πάσας τὰς γωνίας τοῦ εἰς ἐκκλησίδιον μεταβληθέντος σπηλαίου (Clarke, (+) Trauels, III, 132).

Τέλος κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 1794—1798 ἐγράφησαν ἴσως μεγάλαι τινεὶ σελίδες τῶν σημειώσεων, εὕρισκόμεναι σήμερον ἐν ἀρχῇ τοῦ τόμου VIII· ἀναμειγμέναι μετὰ εἰδήσεων ἀφορρῶσιν εἰς ἀρχαιότητας τῆδε κατεῖσαι ὑπαρχούσας, ἀπαυτῶσιν ἱατρικῆ συνταγῆ, μετεωρολογικαὶ παρατηρήσεις, ἀναγραφαὶ ἡθῶν καὶ δεισιδαιμονιῶν, σκώματα πρὸς τινεὶ τῶν κατοίκων, κτλ. ἡ ὕλη αὐτῆς συνελέχθη βεβαίως ἐπὶ τῷ σκοπῷ συγγραφῆς περιηγήσεως.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΣΟΛΩΜΟΥ

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλλήνας.

Ἐκατὸν ἔτη συμπληροῦνται ἀπ' ὅτου ἐν τῇ μικρᾷ ταύτῃ γωνίᾳ ἑλληνικῆς γῆς συνετελέσθη ἐν τῶν περιφανεστέρων γεγονότων τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου. Εἰς τὴν Ζάκυνθον ἔλαχεν ἡ δ' ἔξα τῆς ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς γεννήσεως τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ, πλὴν τὸ κλέος τοῦτο ἡ νῆσος τοῦ Ἰονίου μερίζεται μετὰ τοῦ ἔθνους σύμπαντος, οὗ ὁ μεγαλόπνευστος αὐτῆς γόνος ἐξετραγώδησε τὰ μαρτύρια καὶ ἐξῆρε τὰ τροπικὰ ἀθλήσας διὰ τῆς λύρας του, ὡς οἱ γ' ἄνδρες τοῦ ἀγῶνος ἤθλησαν διὰ τοῦ πυρσοῦ καὶ τοῦ ξίφους.

Τὴν ἀμφιτεριὰ τῆς γεννήσεως τοῦ ψάλτου τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως πατρίδος, τοῦ ἐκπροσωποῦντος μίαν ὅλην περίοδον τῆς πατρῴου ἱστορίας, τοῦ ἐνσαρκούντος ἐν ἑαυτῷ μίαν τῶν θαυμασιωτέρων ἐκδηλώσεων τῆς ἑλληνικῆς μεγαλουργίας ἢ Ζάκυνθος ὑπολαμβάνει ὑπέρτατον καθήκον καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἴδια καὶ πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν καθόλου νὰ πανηγυρίσῃ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον οὐρανόν, ὅστις πρῶτος διεγέλασεν εἰς τοῦ ποιητοῦ τὰ βλέμματα καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκείνου ἐδάφους, ὅπερ, ὡς βαρύτιμον τῆς ὅλης πατρίδος παρκαταθήκη, φυλάττει τὰ ὄσα του. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπικαλεῖται δι' ἡμῶν, περιβληθέντων ἤδη τὸ ἐκ τῆς κυβερνητικῆς ἀδείας νόμιμον κύρος, τὴν συνδρομὴν τῶν συμπολιτῶν καὶ ὁμοεθνῶν του ἀπάντων, ἵνα διὰ τῆς ὅσον οἶόν τε

(13) Mag. encycl., 8ον ἔτος, τόμ. Β', 242. Chandler, Γ 480.

(14) Chandler, Γ 484.

(15) Pouqueville, Voyage de Grèce (1826) Δ', 171.

(16) Φύλλον τι ἐπιγράφεται (Papiers, VIII, fo 24) «Τροφώνιος, πλάνη τῶν μεταφραστῶν ὅταν ἀφορᾷ τὸ ἄντρον τοῦτο»· ἀρχαίως δ' οὕτω: «Συμφώνιος πρὸς τὴν ἐπισκόπησιν τῶν τόπων, δὲν δύναται τιν ν' ἀναγνωρίσῃ τι γελοιοδέστερον τοῦ ἀφοῶντος εἰς τὸ ἄντρον τοῦ Τροφωνίου».

(+) Περιηγητῆς καὶ καθηγητῆς τῆς ὀρυκτολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, γράψας μετὰ μακρὰν περιήγησιν «Travels in various countries of Europe Asia and Africa. Mémoires de Russie, Tartary and Turken (1810). Mémoires de Grèce, Egypte and Holy Land (1812) Κατὰ τὸν κ. Σακελλίωνος ὁ Clarke πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ἐν τῇ μονῇ Πλάτωνος εὕρισκόμενου χειρογράφου τοῦ Πλάτωνος, μεταχειρίσθη πᾶν μέσον ἐκτίμασθαι κατὰ τῶν μοναχῶν, τῆς συναντικῆς καὶ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως (Σ. Μ.).

μεγαλοπρεπεστερας τελεσεως των εορτων τούτων και της τῆς εἰσφορᾶς των Πανελλήνων ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος ἀταξίου τηλικούτου ἀνδρὸς διατρανωθῆ ἢ εὐγνωμοσύνη δλοκλήρου ἔθνους πρὸς τὸν ἔθνον διερχομένη των προαιωνίων αὐτοῦ πόθων, ἐν δὲ τῇ εὐγνωμοσύνῃ ταύτῃ καταδειχθῆ καὶ αὐθις ἢ ἀνά μέσον τῶν αἰώνων, των περιπετειῶν καὶ των ἀποστάσεων ἐνιαία καὶ ἀναλλοίωτος πίστις τοῦ γένους ἐπὶ τὸν προορισμὸν του καὶ τὸ μεγαλεῖόν του.

Ἐκ τοιούτων αἰσθημάτων ὁρμώμενοι πεποιθήμεν, ὅτι οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες θέλουσι προθύμως συνεισφέρει τὸν ὀβελὸν αὐτῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν ταύτην πανήγυριν, δι' ἣς ἐν τῷ προσώπῳ ἐνὸς μεγάλου νεκροῦ τὸ Πανελλήνιον θέλει τελεσεῖ ἑκατονταετῆς μνημόσυνον των ἀγώνων καὶ των θριάμβων του. Ὁ αἰὼν, ὅστις ἤδη τελευτᾷ ἀπὸ της τοῦ Σολωμοῦ γεννήσεως, δὲν ἀποτελεῖ ἢ μικρὸν σταθμὸν ἐν τῇ αἰωνιότητι της μνήμης του· οὕτω καὶ ἡμεῖς πανηγυρίζοντες τὴν ἑκατονταετηρίδα ταύτην δὲν θὰ ἐρτάσωμεν μόνον τὸ τέρας μιᾶς χρονικῆς περιόδου, ἀλλὰ συνάμα καὶ τὴν ἀφετηρίαν νέας συνάπτοντες ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ πανελληνίου τούτου διόματος τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος μετὰ των ἐλπίδων τοῦ μέλλοντος.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 24 Ἀπριλίου 1898.

Ἡ ἐπὶ της ἑκατονταετηρίδος τοῦ Σολωμοῦ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ
† Ὁ Ζακύνθου ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ἐπίτιμος πρόεδρος.

Σ. Μαρκόπουλος, πρόεδρος, Δ. Ν. Σολωμὸς Λούντζης, ταμίης, Α. Γαῦτας, Α. Κρόββ, Φ. Καρρέρ, Μέμ. Μαρτζώκης, Ἰούλ. Φ. Μερκάτης, Ν. Σ. Μεσσαλάς, Εὐστ. Γιαννόπουλος, Λεων. Κοργιανίτης, Ἰωάν. Χ. Δαμίρης, Ἄρ. Συγοῦρος Δεσύλλας, Ἰωάν. Α. Τρίκαρδος, Παν. Α. Μουζάκης Διόν. Ἰακχίσιος.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

“ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΤΑΙ,”

Ἰπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἐκδίδο τὴν πρώτην τῶν ποιημάτων μου συλλογὴν. Ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν των φιλομούσων καὶ παρακαλῶ τὸς λαβόντας ἀγγελίαι δπως εὐαρεστούμενοι μοὶ ἐπιστρέψωσι αὐτὴν ὡς τάχιστα.

Τιμὴ ἐκάστου σώματος Δρ. 2 διὰ τὸ ἐσωτερικόν καὶ 2 Φράγκα διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1899.

Μαρίκα Πίπιζα

[Ὅδὸς Προκατείου 61]

ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Πολλοὶ τῶν περὶ τὴν πῖσιν ἀσχολουμένων ἀναγνώσαντες τὰ ἐπὶ τοῦ χάρτου παρερριμένα παρῖπονά μου κατὰ της τύχης, ἐθεώρησαν αὐτὰ οὐχὶ ἀνάξια ποιᾶς τινοῦ προσοχῆς καὶ με ἠνάγκασαν νὰ προῶ εἰς τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν.

Διὰ της συλλογῆς ταύτης, ἥτις οὐδεμίαν ποιητικὴν ἀξίωσιν ἔχει, μῆτρο τρωθείσα διὰ βαρυτά-

του ἄλγους, κλαίει παρὰ τὸ πλεῖρόν τοῦ τάφου τοῦ ἀποβιώσαντος ἀγγέλου της, της μόνης θυγατρὸς της.

Καὶ ὅμως εἶνε τόλμημα, καὶ διὰ τὴν τόλμην μου ταύτην ἐλπίζω νὰ τύχω της ἐπιεικειᾶς ὑμῶν. Τιμὴ ἐκάστου σώματος ὄρισθη: Διὰ μὲν τὸ ἐσωτερικόν Δρ. 2. Διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικόν Φρ. 2.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ!

Σ' ἔκλαψα μαύρη μοῖρα μου
Πολλὰς φορὲς ὡς τώρα
Ἡ ὥρα ποῦ γεννήθηκα
Ἦτανε μαύρη ὥρα.

Μοῦ καταμαύρισ' ἡ καρδιά
Κι' ἔχασα καθ' ἐλπίδα
Κι' ἀγκάλιασα σὰν ναυαγὸς
Στὰ κύματα σανίδα.

Ἀλλὰ κι' αὐτὴν ἡ θάλασσα
Τὴν ἄρπαξε στὸ κύμα
Καὶ τὴν ἐπέταξε βαθεῖα
Τὴν σκέπατε τὸ μνημα

Καὶ με σκεπάζει ἀπὸ ἄρρὸς
Κι' ἀσπρίζουν τὰ μαλλιά μου
Καὶ μένει μαύρη σκοτεινὴ
Μονάχα ἡ καρδιά μου.

Καὶ κλαίω μόνη καὶ θρηνω
Κι' εἶμαι τριγύρω μόνη
Καὶ κλαίω σὰν ἔρημο πουλι
Τῆς ἐρημιᾶς τὸ γαῖον.

Ποῦ δὲν κοιμᾶται μὴ στιγμὴ
Καὶ τὴν κατὰρὰ σύρει
Καὶ χτίζει μοναχὰ φωλιά
Πάντα σὲ κοιμητήρι.

ΕΛΕΝΗ Σ. ΦΩΤΙΑ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ι. Γ. Γ. Μιχαήλου. Συνδρομὴ ἐλήφθη, βιβλίον ἀπεστάλη.— Ἀθ. Γκ. Λάρισσαν. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη.— Β. Π. Πάτρας. Ἡ συνδρομὴ ἐλήφθη.— Κ. Καλ. Ἄστρος. Ἐλάθωμεν συνδρομὴν σας, εὐχαριστοῦμεν.— Π. Πετ. Τήνον. Φύλλα ἐστάλησαν εἰδοποιήσάτέ μας περὶ τακτικῆς λήψεως φύλλου.— Χρ. Πετ. Ἐντιθέτα. Πρακτικὸς τοῦ λοιποῦ νὰ πέμπητε πρὸς τὴν διεύθυνσιν ὅτι δὴποτε ἔχετε πρὸς δημοσίευσιν.— Κων. Κιερ. Ζακύνθον προσεχῶς δημοσιεύονται.

Τύποις Ἀποστολοπούλου

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ
ΧΡ. ΔΟΥΗ & ΕΥΑΓ. ΛΗΓΓΙΩΡΗ
Ἐν Κερκύρα ἐπὶ της πλατείας

Καφενεῖον «ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ» ἐν Πάτραις
ΑΔΕΛ. ΒΑΓΕΝΑ

Τὰ ὠραιότερα κασιμῖρια
Ἄγγλιας καὶ Γαλλίας ἐκόμισε τὸ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΗΓΑΤΟΥ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ὅδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου ὑπὸ τὸ ξενοδοχεῖον «Ἄστου»
Κόπτης Παρισινός, καλαισθητοῦ ἑκτακτος.
Τιμαὶ λογικαὶ

ΟΔΟΝΤΟ-ΙΑΤΡΕΙΟΝ

Δ. Ι. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ καὶ Μ. ΔΕΡΒΗ
Πλατεῖα Ὀμοροίας

Παρ' αὐτῷ εὐρίσκονται ἐλιξήρια, σιζιδόντα, ὀδοντοτρίματα καὶ σάπωνες.— Ἐντελῶς ἀνώδυνος ἐξαγωγή ὀδόντων.
Ὅραι ἐπισκέψεων 9—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Ὁδοντοϊατρικὴ Σχολὴ καὶ Κλινικὴ Ἀθηνῶν
Διευθυνομένη ὑπὸ των ὀδοντοϊατρῶν
Δ. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ καὶ Μ. ΔΕΡΒΗ
Πλατεῖα Ὀμοροίας (Ὅδὸς Ἰωνος, 2)
Τὸς ἀπόρους δωρεὰν 1—5.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ-ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ-ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
«ΤΑ ΜΕΤΑΛΟΥΡΓΕΙΑ»
ΕΝ ΛΑΥΡΙΩ (κῆπος Σιδηροδρόμου)
ΑΡΙΣΤΟΤ. ΒΡΑΝΙΚΑ

Τὸ τελειότερον καὶ Εὐρωπαϊκότερον κατὰστημα τοῦ Λαυρίου. Κιφὸς καθρός, Ζ.θὸς ἐγγώριος καὶ Εὐρωπαϊκός, Ἀναγνωστήριον τέλειον, Σφαιριστήριον, ἰδιαίτερα διαμερίσματα Ζυθοπωλείου.

Φωτίζεται δι' Ἀστυλίνης

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΕΥΑΝΘΙΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Διασταύρωσις ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ Λεωφόρου Μονυυχίας
Πλήρες νηπιαγωγεῖον καὶ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον.
Δέχεται οἰκοτρόφους καὶ ἡμισυίτους. Περίθαψις μητρικῆ.

ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΤΗΣ Β. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ, ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ
Ἄπαντα τὰ εἶδη της Ζαχαροπλαστικῆς εἰς ἐξαίρετους ποιότητας, ἰδιαίτερα παραγωγή κομψέτων.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ ΑΣΤΥ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΠΑΝΑΓ. ΚΟΚΟΝΕΖΟΥ
Καθαριότης, περιποίησις, εὐάρα δωμάτια

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Ζυθοπωλείον με πλουσίαν ἐπιπλωσιν ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ ἐπὶ της πλατείας. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΥΤΙΑ ΦΥΣΙΚΗ

Καθαρὰ εἰς κόνιν

ΤΟΥ ΔΟΣ ΜΟΡΙΤΣ ΒΛΟΥΜΕΡΤΑΛ
(Dr MORITZ BLOUMERTHAL)

Παρασκευαζομένη ἐν τοῖς ἐργαστασίοις χημικῶν προϊόντων τέως Δος Ἑρρίκου Βύκ, ἐν Βερολίνω.
Fabriques de produits Chimiques ancienne maison Dr. Heinrich Byk, Berlin.

Παρασκευαζομένη ἀπὸ τὰς καλλιτέρας πιτύας γάλακτος ἀγελάδων, οὐδεμίαν περιέχει οὐσίαν ὀσμην, χρωστικὴν ἢ βλενωδὴν πυτίας, οὐδ' ὄξεια ἢ ἄλλας χημικὰς οὐσίας, ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται συνήθως πρὸς διατήρησιν των κοινῶν πυτιῶν.

Διὰ της ἀπολύτου ἀγνότητος αὐτῆς, ἀγνωρισθείσης ὁμοθυμῶς ὑπὸ των ἀρίστων τυροποιῶν, ἢ φυσικῆς πιτύας δὲν ἐμποδίζει τὴν ζύμωσιν, πηγνύει τὸ γάλα ὁμοιομερῶς, ἐμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν οὐσαλίδων (φουσκωμάτων) καὶ, ἔνεκεν ἐντελοῦς ἐλλείψεως ὀξείας ἀντιδράσεως, συντελεῖ εἰς μεγαλητέραν ἀπόδοσιν τυροῦ (πλέον των 10 τοῖς % ἀπὸ τὰς ἀροπυτίας. Ὡσαύτως ὁ ὀρρὸς (τυρόγαλον) χωρίζεται ἐντελεστερον. Ἐν γένει ὁ παραγόμενος τυρὸς εἶνε λευκώτατος, καθαρώτατος καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἐπιψιν ἐξαιρετος.

Ἀποστέλλεται ἐντὸς κυτίων ἐκ λευκοσιδήρου (τενεκέ) περιέχοντα 16 δράμια.

Τὰ κυτία πρέπει νὰ φυλάσσονται
εἰς μέρος ξηρόν.

Ἐκαστον κυτίον ἔχει ἐντὸς καὶ ἐν μικρὸν καγλιάριον, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει διὰ τὴν δόσιν πυτίας καὶ χωρεῖ 1/5 δραμίου· ἦτοι τὸ κυτίον περιέχει 26 δόσεις (κουταλιᾶς).

ΤΡΟΠΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

Ἐκάστη κουταλιὰ πυτίας πῆζει 80 ὀκάϊας γάλακτος κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον: Μίλις ὀρχίση νὰ ζεσταίνεται τὸ γάλα, διαλύεις τὴν πυτιὰν εἰς 300 δράμια ὕδατος κρύου καὶ χύνεις τὴν διάλυσιν εἰς τὸ γάλα, τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀνακατεύης καλῶς μετ' ὀλίγην ὥραν ὁ τυρὸς εἶνε ἔτοιμος. Ὅταν θέλῃς νὰ πηθῇ τὸ γάλα ταχύτερον ἢ βραδύτερον, βάλῃς περισσοτέραν ἢ ὀλιγωτέραν πυτιὰν.

Μόνον ὅταν πυτιὰν θὰ χρῆζῃσαι διὰ κάθε πῆξιν νὰ λαμβάνῃς ἐκ τοῦ κυτίου καὶ νὰ τὴν κλείῃς ἔπειτα.

Μόνος ἀντιπρόσωπος ἐν ἐν Ἀνατολῇ
ΑΔΕΛ. ΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΣ

Γραφεῖα:

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
Ὅδὸς Τσαμαδοῦ ἄνω συμβολαιο- Ὅδὸς Γίγνα Φερραίου ἐναντι
γραφείου Βουτυρᾶ. οἴκου Κόλλα

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΣΠ. ΖΕΡΒΑ ἐν Αἰγίνῃ

Ἐξάγει ἅπαντα τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ Κοινὰ παλαιόν.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΕΛΙΚΩΝ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΛΥΒΙΩΤΗ, ἐν Λευκάδι

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Γ. Ἰωάννου ἐν Αἰγίῳ.

ΕΦΑΠΛΟΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΟΥΛΑΥΤΑΚΗ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ. Ὅδὸς Τσαμαδοῦ 27

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Β. ΜΠΑΡΚΑ ΕΝ ΙΘΑΚῃ
Ἐπὶ της Πλατείας

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΟΥΔΡΑΣ
ΣΟΦΙΑΣ ΒΙΣΒΑΡΔΗ
'Εν Ζακύνθω

Πούδρα όρύζης άγνή. Βιφή τριχών. Άρώματα εκ γνησίου
άποστάγματος εκ των άνθέων τής μυροβόλου Ζακύνθου.

ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
Ε. ΜΕΤΑΛΛΙΝΟΥ 'Εν Κερκύρα
Παράγει τον εκλεκτότερον άρτον Α' ποιότητος.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ «Ο ΓΑΜΒΡΙΝΟΣ»
ΣΤ. ΡΙΖΙΚΑΡΗ 'Εν Κερκύρα

Τή καθ' όλα Εύρωπαϊκόν Ζυθοπωλείον ό ΓΑΜΒΡΙΝΟΣ
πλήν του εκλεκτού ζύθου και των νωποτάτων εδωδιμων πα-
ρέχει και άπαντα τὰ εύρωπαϊκά ποτά.
'Ιδιαίτερα διαμερίσματα, περιτοήσις, καθαριότης και εύθηνία.

ΣΠΥΡ Γ. ΚΑΡΤΕΡ

Κατόστημα ώρολογοποιίας και χρυσοχοίας
'Εν Κερκύρα-- 'Οδός Γεωργίου

'Απαντα τὰ κοσμήματα άπαρχιλλου τέχνης και λεπτό-
τητος εκ χρυσοῦ, άργύρου καθώς και ώρολόγια διάφόρων τιμών.

ΟΙΝΟΠΝΕΜΑΤΟΠΟΙΕ ΟΝ ΤΟ ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΟΝΔΑΡΗ
ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Τό άγνότερον κονιάκ εκ μισχάτης σταφυλής παρασκευάζει
τό κατάστημα καθώς και πάντα τὰ οίνοπνευματώδη
ποτά και ήδύποτα,

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
Π. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

'Εν Κερκύρα (Πλησίον τής πλατείας)

'Απαντα τὰ γλυκύσματα έξ άγνου βουτύρου, άπαντα τὰ
άποκρυσταλλωμένα φρούτα, άπαντα τὰ ποτά εις τού φιλο-
προόδου Π. Καλλινίκου. Τό Ζαχαροπλάστεϊον τούτο είναι
ένα κομμάτι Παρισίου στην ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΛΒΕΡΤΟΥ

Πλατεία Μητροπόλεως

Εις αυτό εύρίσκετε τὰ εκλεκτότερα σιγαρέτα και
καπνά.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
Ν. ΣΑΡΤΞΕΝΤΟΥ

'Εν 'Αθήναις, όδός 'Ερμού.

Εις τό πλουσιώτατον κατάστημα τού κ. Ν. Σαρ-
τσέντου θα εύρηται άπαντα τὰ είδη τής πολυτελείας
άρώματα, γάντια, όμβρέλλας, και ό,τι δήποτε ζητήσετε,

Γ. ΘΕΡΙΑΝΟΣ

'Οδοντοίατρος ΕΝ ΛΑΥΡΙΩ

Σφραγίζει και εκρίζω-ει οδόντας άνωδύνας δια των τε-
λειοτέρων εύρωπαϊκών μεθόδων.

Κατασκευάζει τεχνητούς οδόντας και οδοντοστοιχίας

'Αμερικανικού συστήματος

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΣΤΑΪΚΟΥ
ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

Πωλούνται άπαντα τὰ άποικιακά και εδωδιμα. Σιδηρικά
διάφορα, χρώματα κ-λ. κτλ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΙΟΝ ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ
Δ. ΒΥΡΙΝΗ
ΥΠΟΚΑΓΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ όδός Δραγατοσαρίου

Πλήρες χημείον, παρασκευάζει όλα τὰ (Essange).
Μεγάλη άποθηκη όλων των φαρμάκων.

ΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ, ΜΑΚΑΡΟΝΟΠΩΛΕΙΟΝ, ΑΛΕΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΣΠΥΡ. Μ. ΣΚΟΡΔΙΑΗ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

'Οδός Μιαούλη πλησίον Τρόμπας

'Αρτος όλων των τιμών και ποιότητων. Πίσται πρώτης
ποιότητος, όλα τὰ είδη των άλευρων εις τας
τελευταίας τιμάς.

Δόμινα, Δόμινα, Δόμια
ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΔΕΣ ΛΙΑΝΙΚΩΣ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ

Πωλούνται εις τό Κατάστημα γυναικείων πλιν

ΚΑΓΓΕΛΑΡΗ

Παραπλεύρως 'Ερμείου

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

Δ. ΜΑΛΜΠΡΟΥΚ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ

'Επί τής πλατείας. Καθαριότης και περιτοήσις άρίστη.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η «ΗΩΣ»

Πλατεία ιεροῦ Λόχου

'Απαρχιλλος έπιτυχία, καλλιτεχνικωτάτη εργασία.
εύθηνία πρωτοφανής.

